

Sygn. akt V KK 370/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **I. Z.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 września 2018 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego częściowo wyrok Sądu Okręgowego we W.

z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K [...]

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

I. Kasację obrońcy skazanej pozostawić bez rozpoznania;

II. Obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wobec orzeczenia wobec skazanej w prawomocnym wyroku kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, strona kasację może oprzeć tylko na uchybieniach z art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Wprawdzie obrońca skazanej w kasacji podniósł zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. oparty formalnie na sprzeczności treści orzeczenia uniemożliwiającej jego wykonania w zakresie obowiązku naprawienia szkody w kwocie 291.469, 23 zł ale z treści kasacji wynika, że uchybienie tak zakwalifikowane przez obrońcę skazanej

ma wynikać nie z rozbieżnych rozstrzygnięć (sprzeczności) w wyroku, które uniemożliwiają jego wykonanie, ale z zakwestionowania ustaleń faktycznych, tj. winy skazanej, twierdzenia co do istnienia szkody, a także co do tego, iż na innego sprawcę został nałożony obowiązek naprawienia szkody (kasacja na str.1-2 oraz jej uzasadnienie). Zatem jasne jest, że w istocie podniesione w kasacji uchybienie dotyczy kwestii prawidłowości ustaleń faktycznych i nie wykazuje, aby w treści prawomocnego wyroku zaistniała sprzeczność, która uniemożliwiałaby jego wykonanie. W zakresie obowiązku naprawienia szkody rozstrzygnięcie w wyroku sądu I instancji (w tym zakresie sąd odwoławczy nie dokonywał zmiany) w pkt X jest precyzyjne i nie zawiera żadnej sprzeczności, a fakt, iż nałożony obowiązek ma postać obowiązku solidarnego, nie dowodzi istnienia sprzeczności w treści wyroku, a jest prawidłowym sposobem określeniem nałożenia takiego obowiązku.

Mając na uwadze, że podniesione uchybienie w rzeczywistości nie mieści się w przepisie art. 439 § 1 k.p.k., a kasacja została jedynie formalnie tak zredagowana aby spełniała wymogi kasacji dopuszczalnej, z uwagi na uregulowanie art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., uznać należało, że nie powinna zostać przyjęta, a skoro została przyjęta (art. 530 § 1 k.p.k.), to obowiązkiem Sądu Najwyższego było pozostawienie jej bez rozpoznania (por. postanowienia SN: z dnia 6.12.2002 r., IV KK 376/02, OSNKW 2003, nr 2, poz. 18; z dnia 11.12.2013 r., IV KK 402/13, OSNKW 2014, nr 5, poz. 39; z dnia 10.12. 2014 r., IV KK 215/14, OSNKW 2015, nr 5 poz. 43; z dnia 1.06.2016 r., IV KK 182/16, Lex nr 2142488). Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 (por. także postanowienie SN z dnia 3.08.2011 r., III KK 196/11, Lex nr 955022).

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.